

Замість примусу – домовленість!

ЩОБ ДИТИНА ВАС ПОЧУЛА, ВАРТО:

ГОВОРИТИ З НЕЮ, КОЛИ ВОНА ЗАСПОКОЇТЬСЯ
(підійти, нахилитися, подивитися у вічі,
покласти руку на плече, обійняти тощо).

ГОВОРИТИ З ДИТИНОЮ, КОЛИ СПОКІЙНІ САМІ
(не різко чи голосно, а спокійно і з підтримкою).
Щоб заспокоїтись, можна вдихнути-видихнути
чи вийти з кімнати, вмитися, і повернутися.

ЯК ЗНАЙТИ КОМПРОМІС?

ЗРОЗУМІТИ / ЗАПИТАТИ, ЩО ВАЖЛИВО ДЛЯ ДИТИНИ

(- Що сталося? Чому ти не хочеш їсти вдома
і біжиш до друзів? - Я втомилася після школи,
а друзі заряджають мене енергією)

ПОЯСНИТИ ДИТИНІ, ЩО ВАЖЛИВО ДЛЯ ВАС

(Мене хвилює, що, не поївши вчасно,
ти погано почуватимешся)

ЗАПРОПОНУВАТИ ЗНАЙТИ СПІЛЬНЕ РІШЕННЯ

або надати варіанти. (Що можемо зробити?
Може, запроси друзів на обід?) тощо

*Сім'я - це не перетягування ковдри, а пошук
спільного рішення, що враховує важливі потреби усіх.*

Інформація на основі курсу

"Виховання надзвичайної дитини", М.Ш.Курсінга. Ілюстрація: Наталя Біда.

НАЦІОНАЛЬНА СЛУЖБА
ОСВІТИ

nebydytynu

happydity.org

nebydytynu

#НебійДитину